

Από τους αθλητικούς στίβους, στους πολιτικούς

Διακρίθηκαν στους αθλητικούς στίβους, κατέκτησαν ολυμπιακά μετάλλια, έγιναν δημοφιλείς. Δεκάδες αθλητές και αθλήτριες σχεδόν από όλες τις χώρες του κόσμου, αφού κρέμασαν τα ρούχα του πρωταθλητισμού, εισήλθαν στον πολιτικό στίβο. Η αναγνωρισιμότητά τους αποτέλεσε δέλεαρ για κομματικούς συνδυασμούς και βοήθησε στην εκλογή τους.

Κάποιοι από αυτούς παρήγαγαν έργο. Η πλειοψηφία όμως περιορίστηκε σε σύντομα περάσματα από τα έδρανα καθώς άλλο να αγωνίζεσαι με αντίπαλο το μέτρο, τον χρόνο ή το ζύγι και άλλο να αγωνίζεσαι για έναν λαό με πολύ πιο δύσκολους αντιπάλους.

Ένας από τους πρώτους Ολυμπιονίκες που μπήκαν στον πολιτικό στίβο ήταν ο Τζον Μπόλαντ. Το 1896 κατέκτησε δύο χρυσά μετάλλια στο τένις, στο απλό και το διπλό.

Εξελέγη βουλευτής στη Βουλή των Κοινοτήτων του Ηνωμένου Βασιλείου από το 1900 ως το 1918. Δύο χρυσά μετάλλια είχε κατακτήσει ο λόρδος Γκρέτον στην ιστιοπλοΐα (1900) πριν υπηρετήσει ως βουλευτής τους Βρετανούς για 46 χρόνια. Περισσότεροι από δέκα ολυμπιονίκες και παραολυμπιονίκες της Μ. Βρετανίας μπήκαν στα... γρανάζια της πολιτικής, με κάποιους από αυτούς να γίνονται υπουργοί κλπ.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Κόλιν Μόινιχαν, «ασημένιος» ολυμπιονίκης της κωπηλασίας (1980), ο οποίος ως υπουργός Αθλητισμού (1987-1990), στην Κυβέρνηση της Θάτσερ, συνέδεσε το όνομά του με την προσπάθεια για την καταπολέμηση του χουλιγκανισμού. Μέλος του Βρετανικού Κοινοβουλίου υπήρξε και ο Σεμπάστιαν Κόου, νυν πρόεδρος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας στίβου και χρυσός Ολυμπιονίκης στα 1500 μ.

Μετάλλια και πολιτικά σκάνδαλα

Η πολιτική καριέρα αποτέλεσε... μαγνήτη και για πολλούς Γάλλους Ολυμπιονίκες. Μόνο από το υπουργείο Αθλητισμού από το 1980 κι έπειτα έχουν περάσει έξι αθλητές και αθλήτριες που έχουν ανέβει στο ολυμπιακό βήμα. Στην ιταλική πολιτική σκηνή ξεχωρίζει το όνομα του Πιέτρο Μενέα.

Ο «θρύλος» των σπριντ εξελέγη για μία τετραετία και ύστερα απέτυχε να επανεκλεγεί. Βραχύβια ήταν και η θητεία της κορυφαίας αθλήτριας του κανό Τζοσέφα Ίντεμ. Η Ιταλίδα, με καταγωγή από τη Γερμανία, εξελέγη το 2013 και επιλέχθηκε στο υπουργείο Αθλητισμού αλλά λίγους μήνες αργότερα παραιτήθηκε ύστερα από οικονομικό σκάνδαλο.

Για λιγότερο από ένα χρόνο έμεινε υπουργός Αθλητισμού και Νεολαίας της Ρουμανίας η Γκαμπριέλα Σάμπο. Η κάτοχος τριών ολυμπιακών μεταλλίων από τα 1500 και τα 5000 μ. ανακάλυψε ότι ο πολιτικός στίβος είναι δυσκολότερος από τον αθλητικό.

Ο παλαιστής Ζαν Βενσάνοβιτς Μπελένιουκ είναι από τους αθλητές που κά-

Στους Ουκρανούς ολυμπιονίκες – πολιτικούς θα πρέπει να προσθέσουμε, μεταξύ άλλων, τον κάτοχο πέντε ολυμπιακών μεταλλίων από τον στίβο Βαλερί Μπορζόφ, τον «Τσάρο των αιθέρων» Σεργκέι Μπούμπκα, τον «χρυσό» Ολυμπιονίκη της ξιφασκίας Βαντίμ Γκουτζέιτ, τον πυγμάχο Βίκτορ Σαβτσένκο, τον κολυμβητή Ντένις Σιλαντίεφ κ.α.

νουν... διπλή καριέρα. Το 2019 έγινε ο πρώτος μαύρος βουλευτής του ουκρανικού κοινοβουλίου και το 2021 ανέβηκε στην πρώτη θέση του βήματος των Ολυμπιακών Αγώνων στα 85 κ. Είχε προηγηθεί το ασημένιο μετάλλιο από τη διοργάνωση του Ρίο.

Στους Ουκρανούς ολυμπιονίκες – πολιτικούς θα πρέπει να προσθέσουμε, μεταξύ άλλων, τον κάτοχο πέντε ολυμπιακών μεταλλίων από τον στίβο Βαλερί Μπορζόφ, τον «Τσάρο των αιθέρων» Σεργκέι Μπούμπκα, τον «χρυσό» Ολυμπιονίκη της ξιφασκίας Βαντίμ Γκουτζέιτ, τον πυγμάχο Βίκτορ Σαβτσένκο, τον κολυμβητή Ντένις Σιλαντίεφ κ.α.

Η Ρωσία από την εποχή της Σοβιετικής Ένωσης επένδυε στο αθλητισμό. Δεκάδες είναι οι πρωταθλητές και πρωταθλήτριες της που ανέβηκαν στα έδρανα. Με την πολιτική ασχολείται ο κορυφαίος σύγχρονος παλαιστής, ο Αλεξάντερ Καρέλιν (τρία χρυσά, ένα ασημένιο σε Ολυμπιακούς). Προσωπικός φίλος του προέδρου της Ρωσίας Βλαντίμιρ Πούτιν από το 1999 μέχρι σήμερα βρίσκεται στην πολιτική... παλαίστρα. Μάλιστα, το 2022 του επεβλήθησαν και κυρώσεις από το Ηνωμένο Βασίλειο για την υποστήριξη του προς τη Ρωσία στον πόλεμο με την Ουκρανία. Βουλευτής υπήρξε και η Αλίνα Καμπάεβα, «χρυσή» Ολυμπιονίκης της ρυθμικής στην Αθήνα και ιδιαίτερα καλή φίλη του Βλαντίμιρ Πούτιν. Υφυπουργός Αθλητισμού υπήρξε και ο «χρυσός» ξιφομάχος Πάβελ Κολομπκόφ.

Με την πολιτική έχουν συνδέσει το όνομά τους ο Ντμίτρι Σαουτίν (καταδύσεις), ο Ολυμπιονίκης στο πατινάζ Αντον Σικχαρουλίτζε, ο Ολυμπιονίκης διάθλου Σεργκέι Τσεπίκοφ κ.α.

Το 2004, στο Ολυμπιακό Κέντρο της άρσης βαρών στη Νίκαια, ο Γκεόργκι Ασάνιτζε κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο στα 85

κ. Αμέσως μετά εξελέγη στο Κοινοβούλιο της Γεωργίας ενώ ο λαός της πατρίδας του τού έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης και το 2008. Στη συνέχεια ασχολήθηκε με αυτό που τον καθιέρωσε: την άρση βαρών. Έγινε προπονητής στην εθνική ομάδα της Γεωργίας.

Πολλοί είναι και οι Ολυμπιονίκες και Παραολυμπιονίκες του Καναδά που είχαν ή έχουν ενεργητικό ρόλο στην πολιτική. Συνήθως προέρχονται από την κωπηλασία, το χόκεϊ επί πάγου, τον στίβο, το κέρλινγκ και το κανό καγιάκ. Ανάμεσα σε αυτούς είναι και ο «χρυσός» ολυμπιονίκης της Αθήνας στο κανό καγιάκ Ανταμ Φαν Κέβερντεν που υπηρετεί την Καναδική Βουλή των Κοινοτήτων.

Η λίστα των Ολυμπιονικών και των παραολυμπιονικών των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής που ασχολήθηκαν με την πολιτική είναι... ατελείωτη.

Ο Ντέιβιντ Άλμπιτον (2ος το 1936 στο άλμα εις ύψος) υπήρξε ένα από τους πρώτους αθλητές – πολιτικούς και μάλιστα εξελέγη στη Βουλή Αντιπροσώπων του Οχάιο έξι θητείες. Ο Ράλφ Μέτκαλφ (ολυμπιονίκης στίβου 1936) και ο Τζιμ Ράουν (2ος στα 1500 το 1968) εξελέγησαν στο Κογκρέσο με τους Δημοκρατικούς ενώ στον πολιτικό στίβο προσπάθησαν να κάνουν καριέρα και «αστέρες» του μπάσκετ, του μπίτζμπολ κλπ.

Πρωταθλητισμό στην πολιτική, όπως και στο πατινάζ, κάνει η Σέικο Χασιμότο. Η Γιαπωνέζα είναι Υπουργός Επικρατείας και το 2021 είχε στην αρμοδιότητά της τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Χωρίς ολυμπιακό μετάλλιο αλλά με συμμετοχής στη διοργάνωση του 1976 (σκοποβολή) είναι ο παλιός πρωθυπουργός της Ιαπωνίας Τάρο Άσο. Πολιτική καριέρα κάνει στην Αυστραλία και ο παραολυμπιονίκης της κολύμβησης (23 μετάλλια) Ματ Κάουντρεϊ.